

Диана Енчева

Бисерно страдание

А перлите приличат на сълзи.
Дали, защото в болка са родени?
По морско дъно мидата пълзи,
но може да научи тебе, мене

как в живота злото да надраснем,
над тежка мъка да се извисим,
сами да станем бисери прекрасни,
когато с обич всяко зло простим.

От песьчинка страдащата мида
уеща остра болка във плътта,
а после болката в седеф зазида
и ражда бисерната красота,

с достоен за страданието блясък.
Съдбите на света – безброй вселени
от болки във зрънцата пясък –
потъват, никому несподелени.

Сълзите ни са капките страдание,
пречистено в душата – бисер бял.
Напомнят тихо мъдрото послание –
„Да си страдал, значи си живял!“

КРАЙ

© Диана Енчева

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6709>]